

150

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 maja 1965 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rybołówstwa wykonywanego na polskiej części Zalewu Wiślanego.

§ 2. Zabrania się połowu niżej wyszczególnionych gatunków ryb, jeżeli ich długość mierzona od początku głowy do najdłuższego końca pletwy ogonowej wynosi mniej niż:

1) u łososia (<i>Salmo salar</i> L.)	60 cm,
2) u troci (<i>Salmo trutta</i> L.)	50 cm,
3) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i> L.)	46 cm,
4) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i> L.)	45 cm,
5) u szczupaka (<i>Esox lucius</i> L.)	40 cm,
6) u leszcza (<i>Abramis brama</i> L.)	35 cm,
7) u certy (<i>Vimba vimba</i> L.)	28 cm,
8) u lina (<i>Tinca tinca</i> L.)	28 cm,
9) u karasia (<i>Carassius carassius</i> L.)	20 cm,
10) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i> L.)	17 cm,
11) u śledzia (<i>Clupea harengus membras</i> L.)	12 cm.

§ 3. Zabrania się połowu jesiotra (*Accipenser sturio* L.), siei (*Coregonus lavaretus* L.) i parposza (*Alosa fallax* L.) w ciągu całego roku.

§ 4. Ryby złowione przypadkowo w okresie ochronnym lub o wymiarach mniejszych niż ustalone w § 2 (niewymiarowe), jeżeli są żywe, należy natychmiast wpuścić do wody, w której je złowiono, z zachowaniem wszelkich środków ostrożności, tak aby nie posnęły.

§ 5. 1. Dopuszcza się obecność przyłowu ryb w stanie śniętym o wymiarach mniejszych niż ustalone w § 2, złowionych dozwolonym sprzętem połowowym w ilości, licząc w sztukach, do 5% dla niewodów i żaków oraz do 8% dla

innych sieci. Pozostała ilość śniętych ryb powinna być użyta na cele wskazane przez Gdański Urząd Morski.

2. W razie stwierdzenia, że w określonym miejscu zalewu przy użyciu właściwego sprzętu połowowego przyłów ryb o długościach mniejszych niż określone w § 2 przekracza normy wyszczególnione w ust. 1, Gdański Urząd Morski może zabronić połowu ryb w tym miejscu albo zarządzić używanie do połowu sieci o większych niż ustalone wymiarach oczek.

§ 6. Kierownik statku rybackiego obowiązany jest po powrocie z łowiska zgłosić organowi ochrony rybołówstwa morskiego w Gdańskim Urzędzie Morskim ilość ryb złowionych w ustanowionym dla nich okresie ochronnym lub złowionych ryb niewymiarowych, przekraczających ilość określoną w § 5 ust. 1.

§ 7. Zabrania się:

- 1) połowu ryb wszelkiego rodzaju narzędziami trałującymi,
- 2) ustawiania niewodów stawnych, sieci, żaków w szachownicę oraz ustawiania pomiędzy niewodami stawnymi innego sprzętu połowowego,
- 3) wystawiania sieci stawnych o długości większej niż 200 m, z tym że odległości boczne pomiędzy takimi sieciami powinny być nie mniejsze niż 200 m, a odległości frontalne nie mniejsze niż 150 m; całkowita długość sieci stawnych powinna być mniejsza niż połowa szerokości zalewu w miejscu wystawienia sprzętu połowowego,
- 4) wystawiania zestawów żaków o długości większej niż 120 m, z tym że odległości frontalne pomiędzy zestawami powinny być nie mniejsze niż 100 m.

§ 8. 1. Ustanawia się dla połowu niżej wymienionych gatunków ryb następujące najmniejsze wymiary oczek sieci rybackich w mm:

Nazwa sprzętu połowowego	Matnia, kocioł, kutel.	Część przejściowa	Skrzydła
Niewody dobrzeżne do połowu ryb większych (sandacz, leszcz, karp, szczupak)	36	38	42
Niewody dobrzeżne do połowu ryb mniejszych (certa, płoc, karaś, lin)	20	24	28
Niewody barkasowe do połowu sandacza, leszcza, szczupaka	36	38	42
Niewody barkasowe do połowu węgorza	12	18	22
Niewody stawne do połowu sandacza, leszcza, karpia, szczupaka	30	—	42
Niewody stawne do połowu śledzia	12	16	20
Żaki do połowu sandacza, leszcza, karpia, szczupaka	26	—	36
Żaki do połowu węgorza	16	—	20

2. Inne sieci powinny posiadać oczka o wymiarach nie mniejszych niż:

- 1) do połowu łososia i troci — 65 mm,
- 2) do połowu ryb większych (sandacz, leszcz, szczupak, karp) — 60 mm,

3) do połowu ryb mniejszych (certa, płoc, karaś, lin) — 36 mm,

4) do połowu śledzia — 14 mm.

3. Długość każdej części przejściowej w niewodach ściąganych wszelkich typów nie może przekraczać jednej trze-

ciej długości odpowiedniego skrzydła. Całkowita długość niewodów ściąganych dla ryb większych nie powinna przekraczać 800 m, a dla ryb mniejszych 300 m.

4. Pomiaru oczek dokonuje się w stanie mokrym sieci przez mierzenie odległości pomiędzy jedenastoma węzłami wzdłuż plecionki sieci i podzielenie otrzymanej liczby przez dziesięć. Dopuszcza się zmniejszenie wymiarów oczek do 5% przy sieciach z włókien syntetycznych.

§ 9. Zabrania się stosowania przy połowach łososia i troci haków o rozwarciu mniejszym niż 19 mm, mierząc od ostrza do trzonu.

§ 10. 1. Odłowy leszcza i sandacza na Zalewie Wiślanym nie mogą przekraczać w skali ręcznej ilości ustalonych zgodnie z umową między państwami.

2. Gdański Urząd Morski upoważniony jest do podawania do wiadomości w drodze ogłoszenia ilości ustalonego rocznego odłowu oraz jego wyczerpania.

3. Po ogłoszeniu przez Gdański Urząd Morski o wyczerpaniu przez połowy ustalonego rocznego odłowu leszcza i sandacza dalszy odłów tych gatunków ryb jest zabroniony.

§ 11. Statek dozorczy wzywający statek rybacki do zatrzymania się (art. 39 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim — Dz. U. Nr 22, poz. 115) powinien podać sygnał dźwiękowy „K” alfabetem Morse'a lub wywieść flagę sygnałową „K” według zestawu kodu międzynarodowego w dzień, w nocy zaś nadać sygnał świetlny „K” alfabetem Morse'a.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 19 marca 1962 r. w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym (Dz. U. z 1962 r. Nr 25, poz. 115 i z 1963 r. Nr 25, poz. 146).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Burakiewicz*